

BINEVESTITORUL

„Ce frumoase sînt pemuñi picioarele celui-ce aduce VEȘTI BUNE, care vestește pacea, picioarele celui ce aduce vești bune, care vestește mîntuirea“ (Isaia 52:7).

„Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți VESTEIA BUNĂ (Evanghelia) la orice făptură“ [Mar. 16, 15].

„Voi cari aduceți aminte despre Domnul, nu vă odihniți de loc!“

(Isaia 62,6).

„Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mîntuirea fiecăruia care crede: întîi a Iudeului, apoi a Grecului.“ (Rom. 1,16).

August, 1932.

No. No. 7—8

Anul 9

BCU Cluj / SUMMARY City Library Cluj

1. Israel—popor minunat.
2. Viitorul finit al poporului evreu.
3. Vești din lumea științifică.
4. Biroul diavolesc pentru angajarea la servicii.
5. Economia politică a lui Hristos.
6. Extrageri din Talmud.
7. Viața în sala „Bethel“ din Chișinău.
8. Profesorul V. F. Marzinkowsky.

ISRAEL — POPOR MINUNAT.

Prof. E. F. Schreiter.

Izbăvirea Izraelului din Egipt

Istoria Israelului ca popor se începe după liberarea sa minunată de sub jugul robiei egiptene. Această ne spune: 1) că poporul lui Dumnezeu se compune numai din cei mîntuiți, și 2) că răscumpărarea viitoare a lui Israel din toate păcatele și fărădelegile sale nu va fi sfârșitul istoriei lui, ci începutul ei (Isaia 59, 15-21; cap. 60, Ierem. cap. 31 și alte).

Fiii lui Iacob vînduse fratele lor Iosif, convingînd pe tatăl lor, că copilul lui iubit muri, dar pe urmă nevoia cea cumplită le-a mînat la acelaș Iosif în Egipt. Acolo la păgîni fratele lor a ajuns la mare onoare. Și el le-a dat hrană și banii fiecăruia

în sac. Ei însă nu l'au recunoscut. Tot astfel procedează acuma fiii lui Israel cu fratele lor nerecunoscut — Isus. A două oară însă Iosif s'a descoperit fraților săi.

Și iată, ei cu tatăl lor fericit emigrară în Egipt, unde s'au stabilit în ținutul Gosen. Acolo ei s'au înmulțit și au devenit un popor tare. (2 Moise: 1: 7—8).

Dar într'o zi în Egipt s'a ridicat un rege nou, care nu știa pe Iosif. Acesta fu regele Antisemit Intâiu. (Nu toți antisemiții se înecară în valurile Mării Roșie (Vezi istoria).

Alegerea Dumnezeescă, fie a unui popor, fie a unei persoane, totdea-

una atrage după sine ură și persecuții din partea celor ce nu cunosc pe Dumnezeu. Precum este scris: „Eu v'am ales din mijlocul lumii, deaceia vă urăște lumea“ (Ioan. 15, 19).

Cui nu-i place această, care nu acceptă condițiunile aceste, acela nici nu poate fi printre cei aleși.

Dar ticăloasă poruncă a regelui antisemit n'a fost respectată de moașe, pentru că ele aveau frica de Dumnezeu. În general: stăpîirea poporului lui Dumnezeu este o muncă zădarnică (Ieremia: 31: 35—40; cap. 33: 24 — 26). Cu cât erau mai asupriți, cu atât ei se înmulțiau mai repede. Era însă o vreme de nenorocire grea pentru fiii lui Israel. Probabil că foarte des ei își amintiau de Iosif, deși noul rege l-a uitat. Fiindcă această fu răsplata pentru vina lor față de Iosif.

Dar, iată, s'a născut un băiat frumos din seminția lui Levi; pruncul fu ascuns de către cei călăuziți de credință. În stuful Nilului îl găsește fiica regelui. Mama lui proprie devine doica lui și prima educatoare.

Tânărul primește instrucțiunea ca un fiu al fiicei lui Faraon, care îl scoase din apă și-i dădu numele Moise (2 Moise 2, 10). Invățând toată înțelepciunea egipteană, el avea posi-

bilitatea la vârsta matură de 40 de ani să ocupe tronul regesc al unei împărății puternice; dar prin credință Moise, când s'a făcut mare, n'a vrut să fie numit fiul fiicei lui Faraon, ci a vrut mai bine să sufere împreună cu poporul lui Dumnezeu, decât să se bucure de plăcerile de o clipă ale păcatului. El socotea oara lui Hristos ca o mai mare bogăție, decât comorile Egiptului, pentru că avea ochii pironiți spre răsplătire (Noul Testament: Evrei 11, 24—26).

De unde a luat el această? Poate că o învățase la curtea lui Faraon? Sau o fi poate urmările filozofiei egiptene? Nu, Domnul a făcut lucrul acesta: și este o minunăție înaintea ochilor noștri (Psalm. 118,23). S'a întâmplat odată că Moise ieși primă oara la frații săi, la evrei cei chinuți și asupriți. Și văzând pe unul din ei maltratată de un egiptean, intervine și ucide pe acesta din urmă. El credea că frații săi vor înțelege, că prin mâna sa Dumnezeu dorește să le scape; ei însă nu l-au înțeles (Noul Testament, Faptele Apost. 7: 24—26). Așa se întâmplă totdeauna cu cei trimiși de Dumnezeu către poporul Său. Chiar și Hristos-Mesia în prima Sa venire trebuia să fie chinuit și respins.

Tradus P. M. N.

VIITORUL FINIT AL POPORULUI EVREU.

Va sta oare Israelul după întoarcerea sa în fruntea popoarelor? Eu îndrăznesc să răspund la această întrebare în mod pozitiv pe baza Bibliei. Proorocul Ieremia (cap. 31) privește în duh întoarcerea din urmă a poporului Evreu, în țara părinților lui, și vorbește despre Israelul întors, în versul 7, următoarele: „Strigați de bucurie asupra lui Iacov, chinuți de veselie în fruntea neamurilor!“ Atunci Israelul pocăit, și reînviat va sta în *capul națiu-*

nilor. Iată ce privilegiu va avea Israelul nou: „să stăpânească rămășițele Edomului și toate neamurile peste care a fost chemat numele Meu“ (Amos 9:12). „...bogățiile mării se vor întoarce spre tine, și vistierile neamurilor vor veni la tine“ (Isaia 60:5). „...te vei îmbrăca cu toți aceștia ca și cu o podoabă și te vei încinge cu ei ca o mireasă“ (Isaia 49:18). Vedem deci, că *poporul Izrael va avea un viitor strălucit și va sta în fruntea popoare-*

lor de pe pământ. Unii susțin că astfel de dovezi nu se găsesc în Noul Testament. Aceasta nu este adevărat. În faptele Apostolilor cap. 1 ucenicii au întrebat pe Domnul Isus înaintea înălțării Sale în cer, după ce le-a promis că le va trimite Duhul Sfânt: „*Doamne în vremea această ai de gând să așezi din nou împărăția lui Izrael?*” (v. 6). Ei gândeau că împărăția lui Izrael va fi centrul Teocrației pe pământ. Observați, Domnul nu tăgăduiește că El va așeza din nou împărăția lui Israel; El spune numai: „Nu este treaba voastră să știți vremurile sau sorocurile, pe acestea Tatăl le-a păstrat supt stăpânirea Sa. Ci voi veți primi o putere, când se va pogori Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudea, în Samaria și până la marginile pământului” (v. 7-8). Aceasta însemnează: acum se va așeza împărăția lui Dumnezeu în voi, fiindcă veți primi puterea Duhului Sfânt; astfel veți putea fi martorii Mei până la marginile pământului, și atunci când Numele Meu va fi proповădui tuturor neamurilor, când plinitatea neamurilor va intra, atunci împărăția lui Israel va fi așezată din nou ca un Stat Divin, ca punctul central al Impărăției Lui Dumnezeu pe pământ. Vă amintiți ce a promis îngerul Gavril la nașterea Domnului Isus: Domnul Dumnezeu îi va da scaunul de domnie al tatălui Său David. *Va împărăți peste casa lui Iacov în veci și împărăția lui nu va avea sfârșit*” (Luca 1:32-33).

Această făgăduință încă nu s'a împlinit până în ziua de astăzi, ea așteaptă să fie împlinită. Impărăția lui Isus pe pământ trebuie să primească locul central în casa lui Iacov, în noua împărăție lui a Israel.

Eu mă bazez mai mult pe textul din epist. Romani 11:12-15: „Dacă deci alunecarea lor a fost o bogăție pentru lume, și paguba lor a fost o bogăție pentru neamuri, ce va fi plinitatea

întoarcerii lor? Căci dacă lepădarea lor a adus împăcarea lumii, ce va fi primirea lor din nou, decât viața din morți?” Aici nu e vorbă despre învierea din morți cum crede Origen, Chrisostom și exegeți noi ca Meyer de Wette și alții. Apostolul vrea să zică: reîntoarcerea lui Israel are ca urmare învierea din morți, ea este „ultimul act al dramei mondiale”, și această nu poate s'o facă nici o întreprindere misionară de pe pământ, ci urmează să fie, ultimul sfârșit, desăvârșirea tuturor lucrurilor. Chiar expresiunea în v. 15 „viața din morți” vorbește în contra acestei păreri. Nici într'un loc în Noul Testament nu se vorbește despre învierea din morți, cu expresia „viața din morți” din contra, apostolul vorbește despre însemnătatea reprimirii lui Israel și ce urmare și influență ea va avea pentru toată lumea. Cândul fundamental ce-l scoate la iveală este: *Lepădarea lui Israel a fost o binecuvântare pentru lumea păgână, dar ce binecuvântare măreață va fi reprimirea lui!* El spune în (v. 12) „dacă deci alunecarea lor a fost o bogăție pentru lume și paguba lor, a fost o bogăție pentru neamuri, ce va fi plinitatea întoarcerii lor? Cu cât mai mult va fi o bogăție pentru neamuri, când ei (evreii) toți vor primi pe Hristos! Apostolul vrea să ne spună cu această (precum Bengel observă), că păgânii chiar în lepădarea lui Israel n'au fost excluși, ci mai mult, o revărsare de binecuvântări a curs pentru ei. Când evreii în timpul apostolic au crezut în Mesia ei au rămas „primii”, dar lucrurile s'au schimbat: evreii au căzut, mântuirea a fost dată neamurilor, ca ei să stârnească în evreii gelozia (v. 11), *Israelul este pus la o parte și zace sub osânda Divină; ei trebuie să fie atrași prin iubirea Bisericii îmbogățite, ca și ei, ca „cei din urmă”, să capete îndurare* (v. 31). Evreii nu vor fi întotdeauna lăsați la o

parte, numărul lor la sfârșit va fi deplin, plinitatea evreilor va intra după timpul neamurilor, așa vede apostolul. Și atunci urmează (v. 15) Precum lepădarea lor a adus împăcarea lumii, ce va fi când ei vor fi reprimiți? *O viață din morți, adică din ei se va*

răspândi o astfel de viață nouă, o înaltă plinitate duhovnicească, peste popoare, că viața lor dinainte, se va arăta că a fost moartă.

(Va urma)

Tradus de I. T.

VEȘTI DIN LUMEA ȘTIINȚIFICĂ.

Săpături arheologice.

Renumitul învățat și cercetătorul Bibliei, profesorul A. S. Ihuda a ținut la Universitatea din Londra o serie de conferințe despre ultimele săpături arheologice a profesorului Sir Slindert Petri în Africa de Sud. Profesorul Ihuda nu de mult a editat o carte, care a făcut o mare senzație în lumea savantă. În cartea aceasta el a argumentat insolvabilitatea criticilor Bibliei, cari au încercat să afirme, că povestirea Biblică despre evreii în Egipt nu este în acord cu realitatea istorică. Profesorul Ihuda, dovedește că toate cercetările științifice și săpăturile, făcute până astăzi, confirmă exactitatea povestirilor Biblice. El ne mai arată pe baza cercetărilor limbilor egiptene, că ultimele descoperiri în timpul săpăturilor la Ierihon confirmă, că ceiace este spus în cele cinci cărți a lui Moise despre Iosif și despre robia

evreilor în Egipt este în întregime de acord cu cercetările științifice.

—
 În revista frățească „Nădejdea Sionului,, care se editează în Siria, se anunță, că la săpăturile Ierihonului făcute sub conducerea profesorului Harstong, s'a găsit o casă în zidul, care înconjura cetatea, și se presupune, că este casa femeii Rahav, în care dânsa a ascuns pe iscoadele, trimise de Iosua (Iosua cap. 2). Casa a rămas goală, decând Ierihonul a fost dărâmat și distrus. În casa aceasta se află unele părți, cari n'au fost nici dărâmate, nici distruse. În materialul adunat se pătează părți de perete, tenchuală și câteva bucăți de funie. Unii presupun că aceste bucăți de funie ar fi rămășițele acelei funii, cu care Rahav a coborât pe iscoadele lui Iosua.

Tradus de C. W.

Biurul diavolesc pentru angajare la servici.

(o pildă din zilele noastre.)

Am cetit această reclamă și m'am uitat prin geam în lăuntru biuroului, și iată ce am văzut :

Într'un colț al camerei era o masă de biuro, înconjurată de multe persoane : bătrâni, tineri, bogați, săraci, învățați și simpli . . . Așa i-am considerat după fețele și îmbrăcămintea lor. La masă ședea un domn cu o față vicleană și cu o privire pătrunzătoare, care impunea și subjugă.

Am înțeles, că cei ce stăteau acolo, erau candidați la servici.

— Domnilor, se adresează domnul dela masă către candidații cari î-l înconjurau, domnitorul meu are destul lucru pentru toți. Și toți pe cari eu î-i voi numi la slujbă, vor fi mulțumiți. Toate serviciile pe cari le-a rânduit domnul meu, toate sunt de preț în această lume, toate sunt bine plătite: puțină muncă, dar câștig mare.

Când și-a terminat cuvântarea a aruncat privirea sa asupra candidaților la servicii, s'a așezat la masă și a început să noteze numele fiecărui.

— Adevăru Cinstescu, să iasă înainte:

Un tânăr frumos s'a prezentat înaintea mesei.

— Tu vei face slujba de mincinos. Cu toate că acest serviciu nu prea se potrivește cu numele tău, însă această cu atât mai bine, fiindcă cu acest nume slujba ta î-ți va aduce un venit și mai bun.

— Mi-e rușine, suspină bietul băiat.

— Te vei obișnui, tinere, răspunse cu ironie omul viclean.

— Evlavius Dreptescu, va ocupa serviciul de hoț, să iasă înainte..

Un alt tânăr, cu o înfățișare plăcută, cu ochii înlăcrămați, a ieșit înainte și a început să plângă ca să-i se dea un alt serviciu.

— Mi-e frică să fur!

— Nu te teme, tinere, toți hoții încep cu frică, însă încetul cu încetul devin îndrăzneți, î-l mângăia domnul viclean.

— Cumpătar Abstinescu să ocupe postul de bețiv.

— Vă rog, vă rog, strigă un domn în vârstă. Bețiv! ce înseamnă această?!

— Toți protestează când sunt numiți la acest post însă când se obișnuiesc cu el, nici somnul nu se lipește de ei, și aleargă să-și îndeplinească chemarea, spuse domnului cu un ton sarcastic, și a adăugat:

Dăunezi un asemenea onorat domn, cu atâta râvnă și-a îndeplinit datoria sa, că a reușit să mai facă și un alt lucru mare. Afară de aceia că s'a îmbătat, dar și-a omorât nevasta-sa și cei patru copii ai săi.

— Blându Păciuescu se numește în slujba de criminal.

— Criminal!? criminal!? eu Blându Păciuescu, criminal?! strigă un domn prezentabil, se poate așa ceva?

— Se poate, se poate, tu singur

vei vedea cum se va face această. E destul numai să te numesc la această slujbă nobilă a împărăției noastre, ca s'o îndeplinești cu succes.

Domnul cel viclean a numit pe fie care la slujbă și apoi s'a adresat la toți cu următoarele cuvinte:

— Ticăloșilor, și iubiți robi ai domnului meu!

— Ca oameni sunteți cea mai urâtă faptură în împărăția noastră, însă prin ascultare și supunere voi pierdeți virtuțile omenești și deveniți robi ai păcatului, fărădelegii și a răutății. Atunci sunteți robi ai împărăției noastre.

Biuroul diavolesc s'a golit printr'o ușă, iar prin alta iarăși au năvălit candidații noi. Printre ei erau și fete, femei, ba chiar și babe neputincioase.

Un surâs diavolesc de o deosebită satisfacție a strămbat fața acestui domn viclean. El a scos două cărți mari dintr'un dulap și când le-a deschis am putut ceti numele lor:

Moartea și iadul.

În aceste cărți voi înscrie numele vostru, spuse el, și fiecare va simți în inimă și suflet spiritul slujbei la care este chemat, fiindcă duhul domnului meu vă va umple și vă va învăța cum să îndepliniți serviciul.

După această a mai înscris în aceste cărți numele celor prezenți: Evanghelina Veselescu, Bucuria Ne-prihănescu, Iubirea Sincerescu, Lumina Blându, Pacea Umilescu, Buna-caracterescu și multe alte persoane cu nume frumos.

Când s'a terminat înscrierea, s'a întâmplat un lucru grozav. Toate fețele candidaților s'au schimbat după slujba la care au fost denumiți. Și lucru de mirat. Acest domn viclean numia la slujbă tocmai pe acei, a căror nume nu se potrivea cu serviciul pe care-l ocupa. Deodată toți au luat o înfățișare de fățarnicie, viclenie și

prietenie cu diabolismul infernal, lingușire, iar alții a desfrăului.

— Acuma la lucru! spuse domnul viclean. Fiecare să lucreze cu plăcere după însușirile și darurile sale. Să nu vă fie rușine, nu dați înapoi nici înaintea obstacolelor, nu vă temeți nici de boli, până ce nu veți răsturna lumea în infern și până ce oamenii nu vor blestema pe creatorul lor, aruncând pe El vina pentru toate nenorocirile pe cari voi le veți aduce în viața.

— La revedere, până la judecata

cea mare, unde cărțile cu numele vostru se vor deschide și voi veți fi trimiși în focul cel vecinic care este pregătit pentru diavolul și îngerii săi.

Vocea domnului cel viclean a început să șuere ca un șarpe și așa cum vorbea începu să se transforme într' un înger îngrozitor al întunericului.

Eu m'am dat la o parte dela geam al biroului diavolesc și m'am hotărât să spun la mic și la mare, ca să nu caute acolo slujbă. „Fiindcă plata păcatului este moartea și iadul”.

Tradus de M. T.

Economia politică a lui Hristos.

Nu vă mirați: Hristos a avut „politică” Sa proprie în chestiunile financiare și un „plan mare”. Părerea Sa în privința acestor chestiuni, El a expus-o amănunțit în „Predica sa de pe Munte”. (Ev, Matei cap. 5 și 6). Tot acolo găsim rezolvarea problemei „conversiunii datorțiilor”. „... și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri (cap. 6,12); și tot acolo găsim sfatul cum să depunem și să păstrăm capitalurile noastre: „... strângeți vă comori în cer, unde nu le mănincă moliile și rugina și unde hojii... nu le fură” (c. 6, v 20).

În timpul de astăzi, când criza, izvorită din răutatea omenirii, care în nebunia ei a părăsit căile Domnului, a luat proporții enorme; când țările au dat faliment, și băncile mari să prăbușesc, iar slujitorii mai de seamă a lui „Mamona”, milionarii, se sinucid, când se inventează mii de planuri pentru renașterea economică a omenirii, să ne aducem aminte de planul minunat a lui Isus Hristos însoțit cu promisiunea minunată: „Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra (Mat. 6,33).

I. F.

EXTRAGERI DIN TALMUD

„Regele Solomon s'a înrudit cu Faraon, regele Egiptului, însurându-se cu fiica lui”.

În ceasul când Solomon a luat pe fiica lui Faraon, s'a coborât Arhanghelul Gavriil și a atins marea cu o trestie; în locul acela s'a format pragul de nisip. pe care s'a întemeiat orașul Roma.

* * *

Ș A M I R.

Când se zidea templul, el se zidea din pietre întregi și tăiași cu tesla; nu

se auzia nici ciocanul, nici toporul, nici o altă sculă de fer nu se auzia la zidirea lui”.

Solomon știa, că locul unde se găsea viermele „Șamir” este cunoscut numai lui Asmodei, Domnitorul diavolilor. Asmodeu locuia într'o peșteră sub un munte, unde era o fântână, închisă cu o piatră pecetluită de Asmodeu.

În fiecare zi se suia Asmodeu în cer, unde învăța înțelepciunea cerească, de acolo se întorcea pentru studierea

înțelepciunii pământești, după aceea venea la fântâna sa și după ce se convingea, că pecetea nu este ruptă, dădea la o parte piatra, bea apă, și apoi închizând și sigilând fântâna, pleca.

Solomon chëamă pe Benaia fiul lui Iehoaidă, i-a dat un lanț și inelul, pe care a fost schițat Șem-Hamforas, i-a mai dat lână de oaie și burdufe cu vin și l'a trimes la Asmodeu.

Venind la peștera lui Asmodeu ia-tă ce a făcut Benaia: mai jos de locul până unde ajungea fântâna, a săpat o groapă și lăsând în ea toată apă, a astupat gaura cu lână; făcând pe urmă o gaură deasupra fântânei a turnat în gaura ei vinul din burdufe. Terminând cu lucrul acesta, s'a suit într'un pom și aștepta pe Asmodeu.

Asmodeu a venit, a controlat sigiliu, a deschis fântâna și vede în locul apei—vin.

— Ei, nu, a zis Asmodeu: „vinul este batjocoritor, băuturile tari sunt gălăgioase; oricine se îmbată cu ele nu este înțeles” (Proverb. lui Solomon 20, 1).

S'a depărtat și n'a băut. Inșă setea l'a chinuit grozav. N'a putut să se abțină Asmodeu a băut tot vin din fântâna, s'a îmbătat și a adormit. Benaia s'a coborât din pom și l'a legat cu lanțul.

S'a trezit Asmodeu și a început să facă sgomot.

— Linștește-te, a spus Benaia! Numele Domnului tău e deasupra ta! Numele Stăpânitorului e deasupra ta,

L'a luat și l'a condus. Au ajuns la un palmier; Asmodeu s'a frecat de el și la doborât jos; a trecut pe lângă o casă și a răsturnat-o.

A întâlnit pe un orb rătăcit și l'a ajutat să iasă la drum; i-a căzut în drum un om beat și pe el Asmodeu l'a condus la drum. Întâlnind un cortegiu vesel și sgomotos de nuntă Asmodeu a înlăcrămat. Un om comandând cismarului să-i facă sandalii, îi spunea repetând: să-mi coși niște sandalii ca să-i pot purta șapte ani. La aceste cuvinte Asmodeu a început să râde în hohote. Trecea pe lângă un vrăjitor pe când acela vrăjia și aci Asmodeu a răs în hohote.

Viața în sala „Bethel” din Chișinău.

Numărul vizitatorilor în timpul verei scade, fiindcă majoritatea lor fac parte din ceice iubesc mai mult lumea decât cele vecinice și preferă să petreacă la aer liber decât să asculte cuvinte de viața. Totuși unii și vara vizitează regulat adunările.

Comunitatea evreilor-creștini din Chișinău a avut o deosebită bucurie cu ocazia solemnității botezului unui tânăr. Fie Domnul lăudat, pentru că El și acuma adaugă la numărul celor mântuiți și din poporul Israel.

Interesant este de notat, că în familia acestui frate evreu tânăr, în

ajunul botezului s'a întâmplat o mare tragedie. Tatăl lui, bătrân de 73 ani, împins de o mânie diavolească a omorât pe un evreu, concurentul său de câștig. Și totuși aceasta nenorocire n'a împiedicat pe tânărul frate în împlinirea voinței Domnului.

El a îndrăznit să viziteze pe tătăl său în închisoare și să-i spună încă odată despre mântuirea în Hristos.

Acest frate a fost izgonit din casa părinteasca pentru credință timp de un an, și acuma mama lui îl roagă să se întoarcă acasă.

Faptele întunerecului și ale luminii se deosebesc.

Profesorul V. F. Marzinkowsky.

Numele acestui bărbat învățat s'a făcut cunoscut la mulți și în România. Activitatea lui rodnică în via Domnului este cunoscută de mulți în multe țări.

După ce a stat în închisoarea bolșevistă pentru convingerile sale evanghelice, el a fost expulzat din Rusia. A călătorit prin 14 țări, și în urma lui, după mărturisirea multora, a lăsat binecuvântarea Dumnezeiească care s'a revărsat prin el din belșug.

În anul trecut a vizitat și România. Activitatea lui printre evrei și intelectuali are o importanță foarte mare. El, fiind un membru viu în biserica universală a lui Hristos fără a fi membru vre-unei biserici, sau confesiuni, este un prieten al tuturor, și prin caracterul vieții sale evlavioase în adevăratul sens evanghelic este un exemplu rar pentru toți.

El nu este misionar sau funcționar vre-unei misiuni sau societăți, și cele necesare pentru viață le câștigă cu scrierile sale literare originale și cu lecțiunile ținute de el cu concursul amicilor săi în diferite țări.

Noi suntem bucuroși, că amicii lui, evrei-creștini din Chișinău, ca semn de mulțumire

și recunoștință pentru munca lui în Chișinău, au editat în limba română două broșuri ai lui*) Căștigul depe aceste cărți va merge în folosul profesorului Marzinkowsky. Sperăm ca creștinii din Romania fără deosebire de nume, cari prețuiesc adevărul, vor da tot concursul în răspândirea acestor broșuri.

Cu ajutorul Domnului sperăm să edităm în limba română și alte cărți de ai lui, ca „Știința și religia”, „Sensul suferințelor” și alte.

L. Averbuch

*) Împreună cu acest număr trimetem câte un exemplar din broșurile apărute

„**LA HRISTOS**” și „**DANIEL**”

ale profesorului **Marzinkowsky**, cari, credem, că vor stârni în cetitori dorința de a cunoaște și a răspândi scrierile acestui barbat credincios.

Vom fi pe deplin mulțumiți cetitorilor, cari vor gasi posibilitatea a ne achita costul lor 4 lei, luând în considerație faptul, ca venitul din vânzarea broșurilor merge în folosul autorului.

La administrația revistei se găsesc de vânzare, cu prețuri cari variază între 20 și 100 lei,

BIBLI, NOI TESTAMENTE

în mai multe limbi ca: Română, Ebraică, Iidiș, Rusă, Franceză, Germană, Engleză etc.

A apărut primele broșuri în limba română ale profesorului

V. F. Marzinkowsky

„**LA HRISTOS**”

(cu fotografia autorului)

prețul unui exemplar — 3 lei.

La comanda mai mult de 10 buc.

se acordă un rabat 10 %.

La comanda mai mult de 50 buc.

se acordă un rabat de 20 %.

„**DANIEL**”

prețul unui exemplar 1 leu.

La comanda de 50 buc. și mai mult cheltuielile poștale în contul nostru.

Abonați-vă și pe anul

1932

Plata rămâne aceeași:

În românește — — — 18 lei,

cu partea rus. sau evr. 30 lei,

cu partea rusească

și evrească — 42 lei.

Adresa: D-lui Marcu Tarlev,

Mildmay Mission, str. Vlad. Herța 10

Chișinău, Basarabia, Romania.

Redacția și Administr.: Mision. Englez. „Mildmay” L. Averbuch.